Pregaria.cat

Entrada

Estem preparats

(Pel primer diumenge de l'Advent)

Esperem que algú trobi aquesta carta si la nostra casa queda ensorrada pels bombardeigs. Per una banda estem contents de que els aliats alliberin la nostra terra, per una altra no podem entendre que les bombes arrasin les ciutats i vagin en contra d'una població exhausta i afamada després de sis anys de guerra total. Vàrem caure en mans de Hitler i ara caiem en mans de la venjança. Possiblement no tenim altra sortida que la mort.

Ahir al vespre ens vam reunir tots junts, la mare i els tres fills de 13, 8 i 4 anys per pregar junts i sopar el poc que ens queda. Fa més de cinc mesos que no sabem res del pare. El van cridar a l'exercit l'any 40, va estar al front de Rússia i d'Itàlia, i en aquestes darreres setmanes de retirada general no hem rebut cap informació ni cap carta. On sigui el recordem amb pena i esperança.

No hi havia electricitat ahir al vespre, i el silenci total era presagi del que pot passar dintre de poc. Al mig de la taula dues espelmes i entre elles el llibre de la Bíblia. La mare va llegir un fragment de l'Evangeli de Sant Lluc en el qual Jesús prediu la destrucció de Jerusalem i com ens cal vetllar per quan arribi aquella hora de mort i misèria. La veu de la mare era lenta, clara i un xic emocionada. Els tres fills teníem els ulls molts oberts. Era ben possible que fos la darrera trobada familiar i que els mots del Senyor fossin veritablement profètics.

Van resar, van menjar uns sopa calenta i un tros de pa sec, ens va abraçar als quatre, mentre ploràvem de tanta por i de tanta estimació. Potser a nosaltres no ens serà permès de viure. Demà pot restar derruïda la nostra ciutat i la nostra casa. Estem preparats per morir si aquesta fos la nostra darrera hora. Voldríem deixar-vos un missatge, si és que algú un dia troba aquest escrit:

No us oblideu mai d'aquesta terrible guerra. Si un dia la nostra pàtria, i la nostra Europa, tornen al benestar que recordin els mals terribles que hem passat i els horrors que hem viscut. Que ningú es cregui que ja pot oblidar-se dels altres. Som tots en un sol món, que serà la Casa de Déu o un infern mai acabat. També depèn de vosaltres. Si us plau, feu cas a les paraules de Jesús.

Per meditar a la primera setmana d'Advent: Lluc 21, 25-36.